

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.5.2004
KOM(2004) 397 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN

**Den Europæiske Unions Solidaritetsfond
Årsberetning 2002-2003**

og

Rapport om de indhøstede erfaringer efter ét års anvendelse af det nye instrument

INDHOLDSFORTEGNELSE

Forord	3
Baggrund	4
1. Kommissionens reaktion på oversvømmelserne i sommeren 2002	4
2. Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond	5
3. Budgetspørgsmål: Finansiering af solidariteten	7
Del 1: Årsberetning for 2002-2003	8
1. Gennemførelse af fonden i 2002	8
2. Gennemførelse af fonden i 2003	10
Del 2: Hvordan forordningen blev anvendt	14
1. Generelle begreber	14
2. Ekstraordinær anvendelse af fonden	20
2.1. Naboland-kriteriet	21
2.2. Regionale katastrofer	21
3. Fastlæggelse af støttebeløbet	23
Konklusioner	25
Helhedsvurdering af fondens gennemførelse	25
Operationelle retningslinjer for fremtidig handling	26
BILAG	28
Bilag 1: Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i 2002	28
Bilag 2: Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i 2003	29
Bilag 3: Opsummerende ansøgningsskema om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF)	30
Bilag 4: Opsummerende retningslinjer for EUSF ansøgninger - manual	34

FORORD

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond¹ blev oprettet som reaktion på den ekstraordinære oversvømmelseskatastrofe, der ramte Centraleuropa i sommeren 2002, og trådte i kraft den 15. november 2002². I henhold til forordningens artikel 12 skal en rapport om fondens aktiviteter i løbet af det forgangne år forelægges Europa-Parlamentet og Rådet. Denne første årsberetning dækker de seks uger fra fondens oprettelse til udgangen af 2002 samt hele 2003.

At anvende forordningen på de 15 ansøgninger, der var indgivet siden november 2002³, krævede en vis fortolkning i lyset af de konkrete omstændigheder i forbindelse med den pågældende katastrofe. Rådet opfordrede Kommissionen til at udarbejde en rapport om den anvendte metode til gennemførelse af forordningen i løbet af det første år. Der skulle især fokuseres på to spørgsmål: 1) egnetheden og berettigelsen af Kommissionens metode til i hvert tilfælde at fastlægge støttebeløbet, og 2) hvordan Kommissionen anvendte de specifikke kriterier i forordningens bestemmelser i forbindelse med den ekstraordinære anvendelse af fonden ved "regionale katastrofer"⁴.

Nedenstående rapport består derfor af to hoveddele: Første del gennemgår fondens aktiviteter i 2002 og 2003. Anden del fokuserer på den af Kommissionen udviklede metode til anvendelse af forordningen. Der er udvist særlig opmærksomhed om kriterierne for usædvanlige regionale katastrofer og metoden til fastsættelse af støttebeløbet.

¹ I det følgende "fonden".

² Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3, i det følgende "forordningen".

³ Se oversigtstabeller i bilag 1 og 2.

⁴ Artikel 2, stk. 2, sidst afsnit.

BAGGRUND

1. KOMMISSIONENS REAKTION PÅ OVERSVØMMELSERNE I SOMMEREN 2002

De oversvømmelser, der ramte Centraleuropa i sommeren 2002, var af et hidtil uset omfang. Mange mennesker mistede livet, og alene de direkte skader i Østrig, Den Tjekkiske Republik og Tyskland og få uger senere i Sydfrankrig beløb sig til mere end 15 mia. EUR. Den socioøkonomiske infrastruktur i hele regioner var ødelagt, og den naturlige og kulturelle arv var blevet beskadiget.

Det blev meget hurtigt klart, at en solidaritetsbaseret reaktion fra Den Europæiske Union, der gik længere end til maksimal anvendelse af eksisterende fællesskabsinstrumenter, var nødvendig. Inden for to uger efter "oversvømmelsestopmødet" den 18. august i Berlin, hvor regeringscheferne fra de berørte lande mødtes med det danske formandskab, Kommissionens formand og andre medlemmer af Kommissionen, forelagde Kommissionen en meddelelse for Europa-Parlamentet og Rådet⁵. I denne meddelelse foreslog Kommissionen, at der blev oprettet et nyt, specifikt instrument med procedurer for sin indsats, der var tilpasset specifikt til konsekvenserne af større katastrofer ved hurtigt at kunne mobilisere nye ressourcer.

Ifølge forslaget skulle det nye fællesskabsinstrument være et supplement til de berørte landes bestræbelser og anvendes til at dække en del af de offentlige udgifter, der forårsages af katastrofen. Fonden skulle sørge for nødhjælp for et hvilket som helst område, der rammes af en større katastrofe, uafhængigt af områdets status under strukturfondene. Støttens størrelse skulle hænge sammen med katastrofens omfang, men regionens eller regionernes relative velstand kunne også indgå i overvejelserne.

Fondens indsats skulle hovedsageligt fokusere på genopbygning på kort sigt af ødelagt infrastruktur, herunder midlertidigt husly og omgående sikring af ødelagt forebyggende infrastruktur, såsom dæmninger og diger. Midler fra fonden ville blive bevilget på anmodning fra det berørte land som en global katastrofehjælp. Det er budgetmyndigheden, der på baggrund af et forslag fra Kommissionen skal afgøre, hvornår der er tale om en europæisk katastrofe, og hvor stort bistandsbeløbet skal være. Gennemførelsen af den globale katastrofehjælp ville være det pågældende lands eller de pågældende regioners ansvar. Fonden skulle være underlagt de normale fællesskabsregler om finansiell bistand, inklusive kontrolspørgsmål.

Som drøftet på Berlin-mødet skulle fonden være operationel så hurtigt som muligt, og den skulle kunne stille et beløb på mindst 500 mio. EUR til rådighed i første fase. Fonden kunne udvides til at omfatte lande, der deltager i tiltrædelsesforhandlinger.

⁵ "Det Europæiske Fællesskabs svar på oversvømmelserne i Østrig, Tyskland og en række ansøgerlande - Et initiativ baseret på solidaritet", KOM(2002) 481 endelig af 28.8.2002.

På det særlige møde for medlemsstaternes repræsentanter, som det danske formandskab havde indkaldt til den 29. august 2002, støttede de enstemmigt tanken om at oprette et specifikt fællesskabsinstrument, der kunne reagere på konsekvenserne af større katastrofer ved hurtigt at mobilisere nye ressourcer. Europa-Parlamentet udtrykte også sin fulde støtte til oprettelsen af et særligt fællesskabsinstrument og lovede at behandle forslag, der krævede godkendelse af budgetmyndigheden, hurtigt.

For fuldstændighedens skyld skal det bemærkes, at i perioden 1977-1997 indeholdt fællesskabsbudgettet en specifik budgetpost til katastrofehjælp til befolkninger i EU, der var blevet ramt af hovedsagelig naturkatastrofer⁶. Gennemsnitligt blev der bevilget 5 mio. EUR pr. år til denne budgetpost. Efter gentagen kritik fra Parlamentet, gående ud på at en permanent allokering af midler ikke var berettiget, da det var umuligt at sige, hvor store udgifter der ville være forbundet med ekstraordinære begivenheder, og da budgetposten ikke havde noget retsgrundlag, holdt Kommissionen op med at foreslå budgetposten fra 1998. Endvidere resulterede de begrænsede finansielle ressourcer i, at EU-støtten i de fleste tilfælde kun var af symbolsk karakter, hvilket Parlamentet var imod af subsidiaritetshensyn.

2. RÅDETS FORORDNING OM OPRETTELSE AF DEN EUROPÆISKE UNIONS SOLIDARITETSFOND

Den 18. september 2002, mindre end tre uger efter offentliggørelsen af meddelelsen, forelagde Kommissionen forslaget til oprettelse af den nye EU-solidaritetsfond⁷ med hjemmel i traktatens artikel 159, stk. 3, som kræver vedtagelse med enstemmighed i Rådet og høring af Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, samt traktatens artikel 308, som kræver enstemmighed i Rådet og høring af Europa-Parlamentet.

I Rådet blev forslaget behandlet af en ad hoc-gruppe, der hovedsagelig bestod af medlemmerne af Rådets budgetudvalg. Drøftelserne var præget af ønsket om at vise solidaritet og vedtage det nye instrument tidligt nok til at kunne anvende fonden på de fire katastrofer, der havde givet anledning til fondens oprettelse, før årets udgang. Det var også med i overvejelserne - i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet -, at det nye instrument kun skulle betragtes som en allersidste udvej, og at der skulle indbygges sikkerhedsklausuler for at undgå hyppig anvendelse.

Sideløbende hermed forhandlede Kommissionen med Rådet og Parlamentet om revision af den interinstitutionelle aftale for at stille de nødvendige budgetmidler til rådighed. Parlamentets accept af retsgrundlaget – Rådets forordning – var en betingelse for vedtagelsen.

⁶ Budgetpost B4-3400, "*Aides d'urgence à des populations de la Communauté victimes de catastrophes*".
⁷ Forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, KOM(2002) 514 endelig af 18. september 2002.

Berend-betænkningen⁸ med Parlamentets støtte til Kommissionens forslag blev vedtaget af plenarforsamlingen den 8. oktober 2002. Herefter fulgte en positiv resolution fra Regionsudvalget⁹ og en positiv udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁰.

Som et resultat af treparts mødet (se også kapitel 3 nedenfor) den 7. november 2002 blev der indført en række ændringer til Kommissionens forslag, hvoraf de vigtigste var følgende:

- Fondens anvendelsesområde blev begrænset “fortrinsvis” til større *naturlkatastrofer* i modsætning til større *natur-, teknologi- eller miljøkatastrofer* som foreslået af Kommissionen,
- Tærskelværdien for større katastrofer blev hævet betydeligt fra en skade vurderet til over 1 mia. EUR i 2002-priser eller over 0,5 % af bruttonationalproduktet (BNP) til skader, der overstiger 3 mia. EUR i 2002-priser eller 0,6 % af landets bruttonationalindkomst (BNP),
- Kriterierne for ekstraordinær mobilisering af fonden til regionale katastrofer, hvor skaden holder sig under tærsklen (såkaldte kvalitative kriterier), blev strammet betydeligt, og den samlede årlige bevilling til sådanne tilskud begrænset til 75 mio. EUR. Forslagets relativt åbne formulering (“kan en region dog under ganske særlige omstændigheder modtage midler fra fonden, når regionen er blevet ramt af en katastrofe, som berører en væsentlig del af befolkningen i den berørte region eller stat”) lyder nu således:

“... kan en region dog under ganske særlige omstændigheder modtage midler fra fonden, når regionen er blevet ramt af en usædvanlig katastrofe, fortrinsvis en naturkatastrofe, som berører størstedelen af befolkningen med alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet i regionen. De samlede årlige midler, der kan ydes i henhold til dette afsnit, må dog ikke udgøre mere end 7,5 % af fondens samlede årlige midler. Midlerne ydes fortrinsvis til afsides beliggende eller isolerede regioner, som øsamfund og regioner i den yderste periferi, jf. traktatens artikel 299, stk. 2. Kommissionen gennemgår meget nøje de anmodninger, den modtager i henhold til dette afsnit”,

- Ansøgningsfristen blev udvidet fra to måneder til ti uger,
- Støtteberettigede operationer forblev grundlæggende uændret, men der blev indført en bestemmelse, hvorefter udbetalinger fra fonden principielt er begrænset til finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af skader, der *ikke kan forsikres*,

⁸ Betænkning om forslag til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, Udvalget om Regionalpolitik, Transport og Turisme, A5-0341/2002 endelig.

⁹ Regionsudvalgets resolution om de seneste oversvømmelseskatastrofer i Europa og oprettelse af Den Europæiske Unions solidaritetsfond, CdR 294/2002 fin af 10. oktober 2002.

¹⁰ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslaget til Rådets forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions solidaritetsfond, CES 1185/2002 af 25. oktober 2002

- Regionale og lokale myndigheder blev udelukket fra - sammen med Kommissionen og modtagerstaten - at være part i aftalen om gennemførelse af tilskuddet,
- Perioden for anvendelse af støtten blev forkortet fra to til et år,
- Bestemmelsen om at Kommissionen ville være bemyndiget til undtagelsesvis at foreslå et supplerende tilskud, hvis skaden viste sig at være langt mere omfattende end oprindelig anslået, blev kasseret. En ny bestemmelse blev indført for det modsatte tilfælde, hvor en skade viser sig at være langt mindre omfattende end vurderet, hvorved modtagerstaten skal tilbagebetale et tilsvarende beløb af tilskuddet.

Den 11. november 2002 vedtog Rådet den nye forordning om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som trådte i kraft den 15. november, dagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

3. BUDGETSPØRGSMAÅL: FINANSIERING AF SOLIDARITETEN

For at muliggøre anvendelsen af den nye fond, der mobiliseres uden for det almindelige EU-budget, krævedes to trin: etableringen af en procedure og et finansielt instrument, der skal sikre, at midlerne er til rådighed, og oprettelse af en budgetpost, hvortil pengene kunne overføres med henblik på gennemførelse.

Med etableringen af et nyt fleksibilitetsinstrument til katastrofer blev det muligt at håndtere uforudsete og usædvanlige forhold, samtidig med at man bibeholdt lofterne i de generelle finansielle overslag fra Berlin. Det nye instrument blev oprettet ved en revision af den interinstitutionelle aftale, man var nået til enighed om ved trepartsmødet den 7. november 2002, hvor reglerne for dets mobilisering blev fastlagt. Fonden kan efter reglerne mobiliseres inden for et årligt loft på 1 mia. EUR, udover de relevante udgiftsområder i det finansielle overslag, hvorved de nødvendige ressourcer kun kan gøres gældende i tilfælde af en indsats.

De nye budgetposter blev anbragt under udgiftsområde 3 (budgetpost B2-400) i det finansielle overslag (interne foranstaltninger) og under udgiftsområde 7 (budgetpost B7-090) for lande, der deltager i tiltrædelsesforhandlinger.

DEL 1: ÅRSBERETNING FOR 2002-2003

1. GENNEMFØRELSE AF FONDEN I 2002

Mens Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet stadig var i gang med at forhandle den foreslåede forordning, var Kommissionen - i tæt kontakt med myndighederne i Østrig, Tjekkiet, Frankrig og Tyskland - i gang med uformelt at forberede anvendelsen af fonden for disse lande. Ansøgninger blev uformelt modtaget og analyseret og om nødvendigt blev der søgt yderligere oplysninger.

Der blev også udarbejdet modeller for standardiserede tilskudsbeslutninger og gennemførelsesaftaler og en metode til fastlæggelse af tilskudsbeløbet (jf. del 2, kapitel 3).

På denne måde var det muligt at forelægge Parlamentet og Rådet (i deres egenskab af budgetmyndighed) et foreløbigt forslag til tillægs- og ændringsbudget til mobilisering af fonden kun to dage efter forordningens vedtagelse¹¹. Ansøgningerne var opsummeret som følger (jf. oversigtstabel i bilag 1):

“Tyskland: Den første skade som følge af oversvømmelserne blev registreret den 10. august 2002. Mere end 337 000 mennesker og over 10 000 virksomheder blev direkte berørt, og over 100 000 mennesker måtte evakueres. De hårdest ramte regioner var Sachsen og Sachsen-Anhalt. De samlede skader anslås til 9 151 mio. EUR, hvoraf ca. 5 000 mio. EUR vedrører det offentlige. De tyske myndigheder har oplyst, at de på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at angive, hvor stor en del der er dækket af forsikringer. Skaderne på offentlige infrastrukturer beløber sig til over 3 300 mio. EUR. Omkostningerne ved de tiltag, der omhandles i forordningens artikel 3, anslås til ca. 1 500 mio. EUR.

Østrig: Den første skade som følge af oversvømmelserne indtraf den 6. august 2002. De hårdest ramte regioner var Niederösterreich, Oberösterreich og Salzburg. Mere end 200 000 mennesker og over 2 400 virksomheder blev berørt. De samlede skader anslås til 2 939 mio. EUR, hvoraf ca. 1 448 mio. EUR vedrører det offentlige. Den østrigske ansøgning indeholder ikke oplysninger om forsikringsdækning. Skaderne på offentlige infrastrukturer beløber sig til næsten 600 mio. EUR.

Tjekkiet: Den første ødelæggelse som følge af oversvømmelserne indtraf den 5. august 2002. De samlede skader anslås til 2 341 mio. EUR, hvoraf ca. 770 mio. EUR vedrører det offentlige. Det anslås, at 800-1000 mio. EUR er dækket af forsikringer. Andre fællesskabskilder forventes at hjælpe med til at dække skader for et beløb på 51 mio. EUR (Phare, Ispa, Sapard). Der forventes desuden et EIB-lån på 400 mio. EUR.

¹¹ Foreløbigt forslag til ændringsbudget nr. 5 til budgettet for 2002, SEK(2002) 1221 endelig af 13.11.2002.

Frankrig: Der opstod kraftige oversvømmelser i Languedoc-Roussillon-regionen den 8. og 9. september 2002. Langt det hårdest ramte område var *département du Gard*, og den franske ansøgning vedrørte udelukkende dette departement. Her blev den første ødelæggelse som følge af oversvømmelserne registreret den 8. september 2002. 295 kommuner (ud af 353) blev berørt svarende til 94 % af befolkningen i Gard. 8000 familier blev hjemløse. De samlede skader anslås til **834,5 mio. EUR**, hvoraf ca. 275 mio. EUR vedrører det offentlige. De franske myndigheder har oplyst, at de på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at angive, hvor stor en del der er dækket af forsikringer (der er registreret 50 000 erstatningskrav fra privatpersoner og virksomheder). Skaderne på offentlige infrastrukturer beløber sig til over 200 mio. EUR. Omkostningerne ved de tiltag, der omhandles i forordningens artikel 3, anslås til ca. 225 mio. EUR, hvoraf hovedparten vedrører infrastrukturer.”

Mens Østrig, Tjekkiet og Tyskland opfyldte kriteriet vedrørende “større katastrofe”, blev oversvømmelsen i Frankrig forelagt på grundlag af kriteriet vedrørende “regional katastrofe”.

På grundlag af den af Kommissionen udarbejdede metode til på en retfærdig måde at fastlægge støttebeløbet (forklaret i del 2), især under hensyn til den samlede skades omfang og modtagerlandets relative velfærd, blev følgende beløb foreslået og vedtaget:

Østrig	134 mio. EUR
Tjekkiet	129 mio. EUR
Frankrig	21 mio. EUR
Tyskland	444 mio. EUR
I alt 2002	728 mio. EUR

Europa-Parlamentet vedtog ændringsbudgettet uden ændringer den 21. november 2002.

De fire tilskudsbeslutninger blev underskrevet af Michel Barnier på Kommissionens vegne den 11. december.

Parallelt hermed forhandlede Kommissionen med de fire lande aftalerne om gennemførelsen af tilskuddene baseret på de standardaftaler, Kommissionen tidligere havde udarbejdet. Formålet med aftalerne er at fastlægge en række bestemmelser for at beskytte Fællesskabets finansielle interesse, navnlig med hensyn til finanskontrol. De fastlægger, hvilke myndigheder i modtagerstaten, der er ansvarlige for gennemførelsen af tilskuddet, og definerer de typer tiltag i overensstemmelse med forordningens artikel 3, som modtageren agter at anvende tilskuddet til. For kandidatlandenes vedkommende indeholder gennemførelsesaftalen de bestemmelser i tilskudsbeslutningen, som ikke er direkte anvendelige på dem, fordi de endnu ikke er medlemsstater.

I forbindelse med Det Europæiske Råd den 12. december underskrev Barnier og den østrigske, franske og tyske udenrigsminister de respektive gennemførelsesaftaler. Gennemførelsesaftalen med Tjekkiet blev underskrevet af Barnier i Bruxelles den

18. december og den 19. december af den tjekkiske finansminister i Prag. De fulde udbetalinger fandt sted de efterfølgende dage.

Mens forordningen ikke indeholder bestemmelser om specifikke overvågningsaktiviteter, er det Kommissionens pligt regelmæssigt at evaluere de aktiviteter, for hvilke den har det politiske og budgetmæssige ansvar. Det blev derfor anset for vigtigt at kontrollere gennemførelsen af foranstaltningerne på stedet. Med henblik herpå blev der aflagt besøg i alle modtagerlandene og de mest berørte regioner i maj (Berlin og Dresden, Wien og Prag) og juli (Nîmes) 2003. Disse besøg skulle tjene et dobbelt formål: for modtagerne at rejse alle de spørgsmål, hvor de følte, at vejledning fra Kommissionen var påkrævet, og for Kommissionen at se, om gennemførelsessystemet var fyldestgørende, og hvorvidt fremskridtene var tilstrækkelige til, at man kunne forvente fuld gennemførelse af tilskuddet inden for det pågældende år. Kommissionen anmodede desuden om og modtog rapporter fra gennemførelsesmyndighederne, som disse havde udarbejdet til interne formål.

2. GENNEMFØRELSE AF FONDEN I 2003

I 2003 modtog Kommissionen i alt 10 nye ansøgninger om anvendelse af fonden (jf. oversigtstabel i bilag 2)¹².

I juli 2003 foreslog Kommissionen at anvende fonden for anden gang¹³ til en pakke af tre katastrofer som følge af vulkanens Etnas udbrud og jordskælv i regionerne Molise og Apulien i Italien samt den forliste olietanker Prestige og efterfølgende olieforurening i Spanien. Mens denne pakke stadig var under drøftelse, foreslog Kommissionen også at trække på fonden til skovbrandene, der startede i august 2003 i Portugal¹⁴. De to forslag blev efterfølgende slået sammen i ét ændringsbudget¹⁵. De vigtigste grunde til at foreslå anvendelse af fonden var følgende¹⁶:

Olieudslip fra Prestige: Den 13. januar 2003 forelagde de spanske myndigheder Kommissionen en anmodning om bistand fra fonden til finansiering af nødforanstaltninger som følge af den katastrofe, der var forårsaget af den forliste olietanker, med starttidspunkt den 19. november 2002. Katastrofen var ikke en naturkatastrofe og faldt derfor uden for fondens hovedanvendelsesområde. De spanske myndigheder har imidlertid godtgjort, at de særlige omstændigheder, såsom skadens omfang og art, usikkerheden om, hvornår der kunne findes en løsning på den varige forurening og de negative følger for den ramte region på længere sigt, var af en sådan art, at det forekom berettiget at anvende fonden. Kommissionen mente, at den direkte skade skulle anslås til 436 mio. EUR (justeret tal, der tager hensyn til betalinger fra IOPC og fradrag af visse indirekte skader fra det oprindelig forelagte tal). En særlig omstændighed ved Prestige-katastrofen var, at det rent objektivt var

¹² Denne rapport er hovedsagelig begrænset til de tilfælde, der blev truffet beslutning om i rapporteringsperioden. De øvrige tilfælde vil blive behandlet mere detaljeret i rapporten om det år, hvor de blev besluttet.

¹³ Foreløbigt forslag til ændringsbudget nr. 5 til budgettet for 2003, SEK(2003) 886 endelig af 30.7.2003.

¹⁴ Foreløbigt forslag til ændringsbudget nr. 6 til budgettet for 2003, SEK(2003) 1059 endelig af 25.9.2003.

¹⁵ Endelig vedtagelse af Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 5 for regnskabsåret 2003, EUT L 310 af 26.11.2003, s. 1.

¹⁶ Hele teksten findes i foreløbigt forslag til ændringsbudget nr. 5 til budgettet for 2003.

vanskeligt at vurdere, hvorvidt katastrofen opfyldte alle kriterierne i forordningen vedrørende “regionale katastrofer”. Da forureningen mest berørte havet og kysterne, var det vanskeligt at give en rimelig definition af “den berørte region” i henhold til forordningens artikel 2, stk. 2, og at fastslå, hvorvidt “størstedelen af befolkningen” i det pågældende område var berørt. På den anden side var der konstateret alvorlige og vedvarende følger for levevilkårene og for den økonomiske stabilitet i området nær kysten, hvor en stor del af befolkningen i de fire selvstyreregioner er koncentreret. Disse følger indvirkede på økonomien som helhed, men også på levevilkårene for et stort antal mennesker. Af disse grunde nåede Kommissionen til den konklusion, at på grund af katastrofens ekstraordinære karakter og de særlige omstændigheder i forbindelse med den samt dens klare negative følger ville det være berettiget at anvende solidaritetsfonden.

Jordskælvene i Molise og Apulien: Katastrofens starttidspunkt var den 31. oktober 2002, og ansøgningen om anvendelse af fonden blev indgivet den 13. januar 2003 inden for den periode med tilbagevirkende kraft, der er fastsat i forordningens artikel 13. Katastrofen var en naturkatastrofe og falder derfor inden for fondens hovedanvendelsesområde. Den direkte skade blev anslået til 1 558 mio. EUR. Det katastroferamte område blev klart identificeret som 65 kommuner i provinsen Campobasso/Molise og 14 kommuner i provinsen Foggia/Apulien. Befolkningen i det således definerede område omfattede 243 000 indbyggere, hvoraf størstedelen var direkte berørt. Medens det normalt ikke forekommer berettiget at anvende fonden i forbindelse med regionale katastrofer, som ikke omfatter geografiske områder eller befolkninger af et betydeligt omfang, bør der foretages en vurdering i hvert enkelt tilfælde, idet der også bør tages hensyn til skadens relative omfang og til dens virkninger. I det foreliggende tilfælde er det de omfattende direkte skader samt områdets isolerede karakter, der gjorde det berettiget at konkludere, at der er tale om skader af et betydeligt omfang. Det var godtgjort, at der var tale om alvorlige og vedvarende indvirkninger på levevilkårene og på regionens økonomiske stabilitet: Den berørte region - selv om den ikke kan betegnes som “afsides beliggende” – var karakteriseret ved sin noget isolerede beliggenhed. De italienske myndigheder har godtgjort, at indvirkningerne af jordskælvet på det berørte område, som allerede inden jordskælvet blev betegnet som svagt og socialt opsplittet, var af et sådant omfang, at anvendelsen af fonden forekom berettiget.

Vulkanen Etnas udbrud: Ansøgningen blev indgivet den 13. januar 2003 inden for den periode med tilbagevirkende kraft, der er fastsat i forordningens artikel 13, som følge af vulkanen Etnas udbrud med starttidspunkt den 26. oktober og de efterfølgende jordskælv og askenedfald over en periode på adskillige måneder. Katastrofen var en naturkatastrofe og faldt derfor inden for EUSF's hovedanvendelsesområde. Kommissionen mente, at den samlede direkte skade skulle anslås til 849 mio. EUR (justeret tal efter fradrag af ikke støtteberettiget indirekte skade). Den berørte region var defineret som provinsen Catania med en befolkning på 1 069 000 indbyggere, hvoraf 920 000 (86 %) var direkte berørt. Der var registreret alvorlige skader på grund af jordrustelser og lava i 14 kommuner, hvilket berørte 160 000 mennesker; over 3000 boliger og et antal offentlige bygninger var blevet usikre, og der var forårsaget skader anslået til 590 mio. EUR på privat ejendom og offentlige bygninger og infrastrukturer. De alvorlige og vedvarende indvirkninger på levevilkårene og den økonomiske stabilitet i regionen skyldtes i) udbrud og seismisk aktivitet over flere måneder og ii) det omfattende arbejde med

udbedring af skaderne – anslås til over to år - og evaluering af sundhedsrisikoen på grund af asken. Det forventede økonomiske tab på 3 mia. EUR ville påvirke den sicilianske økonomi som helhed. Tabet inden for landbrugsproduktionen, som er Catania-provinsens vigtigste økonomiske ressource med over 30 000 beskæftigede, anslås til 50 % for indeværende år. Det generelle tilbageslag i økonomien ligger på omkring 35 % og turistreservationerne, som er af vital betydning for øens økonomi, er faldet med op til 80 %. Lukningen af eller den meget reducerede aktivitet i Catantias lufthavn medførte særlig store tab. Catania-provinsen er en del af Sicilien, hvor levevilkårene og økonomien er karakteriseret ved, at der er tale om en ø med en fjern geografisk beliggenhed, begrænset tilgængelighed og delvis afsondrethed fra centrene for den italienske økonomi, hvilket er faktorer, som gør den sicilianske økonomi særlig sårbar.

Skovbrande i Portugal: Katastrofens starttidspunkt var den 20. juli 2003. Den formelle ansøgning blev modtaget den 13. august 2003 inden for den fastsatte frist og suppleret med yderligere information, der blev modtaget den 22. august. Katastrofen bestod i en lang række brande af stort omfang i skov- og landbrugsområder, som skyldtes meget høje temperaturer og lav luftfugtighed. Den kostede 18 menneskeliv. Det blev anslået, at brandene ødelagde 270 000 ha skov og 25 000 ha landbrugsjord. De ødelagte skov- og landbrugsområder har betydet tabt økonomisk udbytte og arbejds løn for ca. 45 000 personer. Den direkte skade for Portugal blev anslået til 946 489 mio. EUR. Da dette beløb er større end 0,6 % af Portugals BNI (dvs. større end 718 120 mio. EUR), kunne katastrofen betragtes som en "større katastrofe" i den i forordningen omhandlede betydning. Omkostningerne til nødhjælpstiltag, der er støtteberettigede i henhold til forordningens artikel 3, stk. 2, blev anslået til 79 579 mio. EUR.

Anvendelse af følgende beløb blev foreslået og vedtaget på grundlag af den etablerede metode:

	Tilskudsbeløb
Italien – Molise/Apulien jordskælv	30 826 mio. EUR
Italien – vulkanen Etnas udbrud	16 798 mio. EUR
Spanien - Prestige	8 626 mio. EUR
Portugal – skovbrande	48 539 mio. EUR
I alt	104 789 mio. EUR

Endnu en ansøgning fra Italien vedrørende alvorlige oversvømmelser i flere områder i **Norditalien** blev afvist, fordi ansøgningsfristen på ti uger efter den første skade var overskredet. Endvidere var de forelagte oplysninger ikke tilstrækkelige til at kontrollere, om kriterierne for ekstraordinære regionale katastrofer reelt var opfyldt.

Ændringsbudgettet blev vedtaget uden ændringer af Europa-Parlamentet den 8. oktober 2003. Tilskudsbeslutningerne blev underskrevet af Michel Barnier på Kommissionens vegne for Portugal den 17. november 2003, for de to italienske katastrofer den 5. december 2003 og for Spanien den 12. december 2003.

Gennemførelsesaftalen med Portugal blev underskrevet af Michel Barnier og den portugisiske statssekretær for europæiske anliggender i Bruxelles den 17. november. Det fulde tilskud blev udbetalt i de efterfølgende dage. For Italien og Spanien var aftalerne ved at blive underskrevet (i skriftlig procedure), da denne rapport blev udarbejdet.

Inden for rapporteringsperioden var der endnu ikke truffet endelig beslutning om fem sager, der var modtaget i 2003¹⁷:

To af dem var baseret på kriteriet vedrørende større katastrofer: katastrofen i **Malta** som følge af storm og oversvømmelse i september og ansøgningen fra **Grækenland** som følge af ekstreme vejrforhold i vintermånederne i 2002/2003.

I september indgav **Frankrig** en ansøgning, baseret på kriteriet vedrørende regionale katastrofer, om skovbrande, som ramte forskellige dele af Sydøstfrankrig og Korsika i juli og august 2003.

Den **spanske** ansøgning vedrørende sommerskovbrandene var oprindeligt baseret på kriteriet vedrørende ekstraordinære regionale katastrofer, som Kommissionen ikke anså for opfyldt. På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport er Kommissionen ved at vurdere, hvorvidt den fremlagte dokumentation gør det muligt at anvende kriteriet vedrørende nabolandet for de spanske brande, der fandt sted i nærheden af den portugisiske grænse.

I november indgav **Italien** endnu en ansøgning efter "kriteriet vedrørende regionale katastrofer" i relation til oversvømmelse i Friuli Venezia-Giulia.

¹⁷ Kommissionen traf beslutning om disse sager den 9. marts 2004, jf. oversigtstabel i bilag 2.

DEL 2: HVORDAN FORORDNINGEN BLEV ANVENDT

Indtil sidst i november 2003, dvs. inden for det første anvendelsesår, modtog Kommissionen i alt 14 ansøgninger om anvendelse af solidaritetsfonden. Fem af disse ansøgninger var baseret på hovedkriteriet vedrørende “større naturkatastrofe”, der er fastsat i forordningens artikel 2, stk. 1, første afsnit¹⁸. Én ansøgning vedrørende skovbrandene i Spanien i 2003 var baseret på kriteriet vedrørende “nabolandet”, der er fastsat i forordningens artikel 2, stk. 1, andet afsnit, mens de resterende otte ansøgninger¹⁹, dvs. størstedelen af sagerne, var baseret på kriteriet vedrørende “regionale katastrofer”, der er fastsat i forordningens artikel 2, stk. 1, tredje afsnit. Kun én katastrofe, olieudslippet fra den forliste olietanker Prestige, var ikke en naturkatastrofe. I hvert enkelt tilfælde måtte Kommissionen vurdere, hvorvidt forordningens betingelser for anvendelse af fonden var opfyldt.

I forbindelse med større katastrofer fastsætter forordningen et enkelt afgørende kriterium for støtteberettigelse: den forvoldte skades omfang, som gjorde det muligt for Kommissionen at afslutte sin undersøgelse på meget kort tid. Alle andre tilfælde, der drejede sig om ekstraordinær anvendelse af fonden krævede en langt mere detaljeret undersøgelse, og der skulle anmodes om yderligere oplysninger fra modtagerstaten, hvilket viste sig at være meget tidskrævende. Nødvendigheden af i nogle tilfælde at få ansøgninger og efterfølgende oplysninger oversat, før de kunne behandles, førte til yderligere forsinkelser.

Analysen af anmodningerne viste, at visse nøglebegreber, der er indført i forordningen, kræver fortolkning for at være anvendelige i praksis. Kommissionen har anvendt forordningen som beskrevet i kapitel 1 nedenfor, ikke mindst for at sikre en retfærdig behandling af alle tilfælde, som det anføres i forordningens artikel 4, stk. 2. For at sikre en retfærdig behandling skulle der udvikles en metode til fastlæggelse af støttebeløbet for katastrofer, der blev anset for at være berettigede til støtte fra solidaritetsfonden. Den af Kommissionen udviklede metode og begrundelsen herfor beskrives i kapitel 3 nedenfor.

1. GENERELLE BEGREBER

Følgende begreber blev anset for at kræve en mere præcis definition:

Katastrofens art

(...)kan der først og fremmest frigøres midler fra fonden “hvis der (...) indtræder en større naturkatastrofe” (artikel 2, stk. 1)

¹⁸ I 2002: oversvømmelse i Østrig, Tyskland og Tjekkiet; i 2003: skovbrande i Portugal, oversvømmelse og storm i Malta.

¹⁹ I 2002: oversvømmelse i Departement du Gard/Frankrig; i 2003: oversvømmelse i Norditalien, vulkanen Etnas udbrud, jordskælv i Molise og Apulien, ekstreme vejrforhold i Grækenland, Prestiges forlis/Spanien, skovbrande i Frankrig og oversvømmelse i Friuli Venezia-Giulia/Italien.

Mens ikke-naturkatastrofer ikke er udelukket, forbeholder forordningen "først og fremmest" midler fra fonden til naturkatastrofer. Dette betyder, at andre katastrofer end naturkatastrofer kan være berettigede til støtte fra solidaritetsfonden, men hertil kræves en særlig begrundelse. Dette kriterium blev indført i forordningen bl.a. for at undgå konflikter med "forureneren skal betale"-princippet og for ikke at undergrave det juridiske ansvar for forårsagede skader. Hvis en stat ansøger om midler fra fonden i forbindelse med en begivenhed, som ikke er en naturkatastrofe, må den begrunde, hvorfor anvendelse af fonden alligevel ville være berettiget (f.eks. den ansvarlige parts konkurs). At den ansvarlige part ikke var tilstrækkelig forsikret kunne ikke i sig selv være en tilstrækkelig grund.

Tærskelværdi

For at blive anset for "større" skal katastrofer forvolde skader på mere end 3 mia. EUR eller 0,6 % af BNI. Mindre katastrofer er kun støtteberettigede i henhold til kriterierne vedrørende "nabolandet" eller "regionale katastrofer" (jf. punkt 2.1 og 2.2 nedenfor).

Kumulering af flere begivenheder

Forordningen drejer sig om enkelte begivenheder (*en* katastrofe). Kumulering af et antal begivenheder over en længere periode og eventuelt af forskellig art accepteres ikke. Af denne grund blev de græske myndigheder bedt om at revidere deres ansøgning, som oprindeligt var baseret på kriteriet vedrørende "større katastrofe" og drejede sig om mange begivenheder, der var forårsaget over en tre måneders periode af ekstreme vejrforhold (frost, kraftige snefald, storm osv.), for at undersøge, om nogle af de enkeltstående begivenheder kunne betragtes som en ekstraordinær regional katastrofe²⁰.

En række begivenheder af *samme* art, der sker inden for en relativt kort periode - som ikke er længere end et par uger - kan godtages som *en enkelt større* katastrofe, forudsat begivenhederne skyldes den *samme* (ikke blot *tilsvarende*) underliggende årsag, også selv om forskellige områder i et land er berørt. Dette ræsonnement blev anvendt i forbindelse med skovbrandene i Portugal i sommeren 2003. Men de betingelser, der skal være opfyldt i henhold til kriteriet vedrørende "regional katastrofe", er forskellige fra dem, der finder anvendelse på større katastrofer. Af denne grund godtages det ikke at kumulere geografisk spredte begivenheder som *én regional* katastrofe, heller ikke selv om de forskellige begivenheder er af samme art.

Beregning af tærskelværdien

"Skader, (...) som vurderes til enten mere end 3 mia. EUR i 2002-priser eller mere end 0,6 % af BNI" (artikel 2, stk. 2, første afsnit)

For at afspejle 2002-priser anvender Kommissionen en deflator på tallet 3 mia. Den seneste deflator, der er anvendt i EU-budgettet i 2003, baseret på den makroøkonomiske udvikling i Unionen, er 1,8 %. Således svarer 3 mia. i 2002-priser til 3,054 mia. i 2003-priser (3 x 1,018).

²⁰

På tidspunktet for udarbejdelsen af denne rapport var den formelle kommissionsbeslutning i denne sag endnu ikke truffet.

Med hensyn til bruttonationalindkomst (BNI) anvender Kommissionen harmoniserede Eurostat-tal for andet år forud for anvendelsesdatoen, som generelt kan betragtes som pålidelige. Hvis der ikke foreligger noget pålideligt nyere BNI-tal, vil BNI blive anvendt (hvilket endnu ikke har været tilfældet).

Begrebet forsikringsmulighed

“Udbetalinger fra fonden er i princippet begrænset til (...)finansiering af foranstaltninger til afhjælpning af skader, der ikke kan forsikres” (artikel 3, stk. 3)

Argumentet om, at alt kan forsikres, hvis blot præmierne er høje nok, afspejler ikke virkeligheden, det er ikke en mulig fremgangsmåde, og efter Kommissionens opfattelse er det heller ikke, hvad lovgiveren havde i tankerne. Grunden til at indføre begrebet "skader, der ikke kan forsikres" i forordningen var snarere at undgå at undergrave "forureneren skal betale"-princippet og den enkeltes forpligtelse til at træffe tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger. Det var således hensigten at undgå, at solidaritetsfonden skulle træde til for at dække skader, som burde have været forsikret, eller for hvilke der er et klart ansvar. Af en række grunde viste denne idé sig vanskelig at anvende i praksis.

For det første findes der ikke et ensartet forsikringsmarked i de lande, som er berettigede til støtte fra fonden. For visse risici kan forsikringsdækningen være på tilbud eller tilmed obligatorisk i nogle lande, medens der i andre ikke findes noget tilsvarende²¹. I den private sektor er det så godt som umuligt inden for ti uger at finde ud af, hvad der faktisk er forsikret, og endnu vanskeligere er det at vide, hvad der *kunne* være blevet forsikret, dvs. hvad der overhovedet kunne forsikres. Men da fondens tiltag drejer sig om offentlige omkostninger, er denne bestemmelse mindre relevant. På den anden side forsikrer offentlige myndigheder normalt ikke deres aktiver, selv om det i nogle tilfælde kunne have været muligt. Kommissionen mener, at lovgiverens hensigt var ikke at vende op og ned på medlemsstaternes normale praksis.

Af ovenstående grunde stillede Kommissionen sig ved undersøgelsen af ansøgningerne tilfreds med oplysninger om, hvorvidt nogen af de foreslåede støtteberettigede nødhjælpstiltag faktisk var forsikret eller dækket på anden vis af f.eks. internationale instrumenter som International Oil Pollution Compensation Funds IOPC (som i forbindelse med Prestige). Hvor dette var tilfældet, trak Kommissionen det relevante beløb fra de samlede omkostninger til berettigede nødhjælpstiltag (for at undgå dobbelt finansiering) og fra beløbet for den samlede direkte skade, hvilket førte til en nedsættelse af tilskuddet (jf. kapitlet om beregningsmetoden nedenfor, som er relevant i forbindelse med Prestige og brandene i Portugal). Efterfølgende justeringer kan være nødvendige, efter at modtagerne har indgivet deres endelige rapporter, som skal indeholde alle relevante oplysninger.

²¹ I denne forbindelse gik Kommissionen i gang med at gennemføre en undersøgelse af de forsikringssystemer, der anvendes i medlemsstaterne.

Frist for ansøgning

“...og senest ti uger efter den første skade” (artikel 4, stk. 1)

Ansøgninger om tilskud skal indgives inden for ti uger efter en katastrofes starttidspunkt. Denne frist beregnes fra dagen for den første skade, som skal være bekræftet af ansøgerlandet og kontrolleret af Kommissionen ved sammenholdelse med andre disponible oplysninger. Inden for fristen skal ansøgningerne være *modtaget* i Kommissionen, dokumenteret ved registerstemplet for indgående post. Denne praksis er på linje med reglerne for andre af Fællesskabets finansieringsinstrumenter som f.eks. strukturfondene og afspejler normal praksis i medlemsstaterne. For at afspejle fondens karakter af nødhjælpsinstrument accepterer Kommissionen imidlertid fremsendelse via e-mail. I så fald er modtagelsesdatoen den, der automatisk genereres af e-mail-serveren.

Hvis det viser sig, at skaden som følge af katastrofen var forårsaget før ti ugers fristen, tages ansøgningerne ikke i betragtning. Dette blev anvendt i forbindelse med Italiens ansøgning vedrørende oversvømmelsen i Norditalien.

Ansøgninger skal indeholde alle de oplysninger, der kræves i forordningen. Hvis dette ikke er muligt, kan supplerende oplysninger fremsendes senere - så hurtigt som muligt. For at kunne komme i betragtning skal ansøgningerne give et mindstemål af oplysninger: identifikation af katastrofen, lokalisering, starttidspunkt, ellers afvises ansøgningen. Hvis dette ikke var tilfældet, blev ansøgningen anset for først at være blevet modtaget på det tidspunkt, hvor denne grundinformation var indgivet.

Medens alle “større katastrofe”-ansøgninger hidtil har kunnet behandles meget hurtigt, har det ikke altid været tilfældet med ansøgninger baseret på kriteriet vedrørende “regional katastrofe”. I alle sådanne tilfælde måtte Kommissionen anmode om yderligere oplysninger fra ansøgerstaten mindst én gang for at kunne kontrollere de langt mere detaljerede krav i henhold til forordningen. I nogle tilfælde var svarene ufuldstændige eller blev modtaget efter måneder, hvilket – sammen med behovet for oversættelse (i nogle tilfælde) - kan føre til forsinkelser på op til et år, hvilket er i strid med fondens karakter af nødhjælpsinstrument.

For at udbedre denne utilfredsstillende situation vil Kommissionen fremover fastsætte en tidsgrænse for yderligere information og afslutte vurderingen af ansøgningen senest fire måneder efter dens indgivelse på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det pågældende tidspunkt (jf. konklusionerne i denne rapport).

Definition af skade

“Samlede skadesomfang” (artikel 4, stk. 1, litra a))

Ved vurdering af katastrofens omfang tages der kun hensyn til den direkte skade, og ikke til indirekte skader såsom tab i indkomst og produktion som følge af afbrydelsen af økonomiske aktiviteter (lønninger, virksomhedsindtægter, aflysninger i turistsektoren), reducerede bidrag til sociale sikkerhedssystemer, tab af fremtidig såsæd (medens ødelagt nutidig såsæd accepteres). Hypotetiske skader såsom en fiktiv pris tillagt tabt rekreativ værdi af brændte skove (“5 euro pr. tabt besøg”) tages heller ikke i betragtning.

Det overlades til ansøgerlandet at fastsætte skadebeløbet i overensstemmelse med dets nationale praksis. For anlægsaktiver betyder dette normalt "genopbygningsomkostninger" (for bygninger, og navnlig infrastrukturer), mens nutidsværdien bør anvendes for andre goder såsom ødelagte mobile aktiver. Miljøskader kan tages i betragtning i det omfang, hvor der er reelle omkostninger forbundet med dem, f.eks. til rensning. Omkostninger til redningstjenesternes indsats betragtes som en del af det samlede skadesomfang.

Direkte skader som grundlag for at kontrollere, hvorvidt tærskelværdien for anvendelse af fonden er nået, blev valgt af følgende grunde: Der findes ikke noget alment accepteret begreb for indirekte skade. Pålidelige vurderinger af direkte skade inden for ti ugers fristen har vist sig at være svært nok at håndtere, og brug af indirekte skade ville føre til meget store forvridninger, yderligere forsinkelser og muligvis et større behov for efterfølgende korrektioner og tilbagesøgninger.

Faktiske eller forventede udbetalinger fra forsikrings- eller internationale kilder såsom IOPC (men ikke andre EU-tilskud) til nødhjælpstiltag, der er berettigede i henhold til forordningens artikel 3, vil imidlertid blive fratrukket den samlede skade (anvendt i forbindelse med Prestige-katastrofen). Donationer bør imidlertid ikke have nogen indvirkning på tallet for den samlede skade, da lysten til at give gaver ellers kan blive undergravet. EIB-lån har heller ingen indvirkning på beregningen af den samlede skade.

Kommissionen vurderer, om de fremlagte tal er sandsynlige i forhold til skaden og kontrollerer tallene ved at sammenholde dem med oplysninger fra andre kilder, når det er muligt. Kommissionen har i givet fald justeret de tal, der blev opgivet af ansøgerstaten, før de blev anvendt som grundlag for fastlæggelse af støttebeløbet. Andre oplysninger er imidlertid ikke til rådighed i alle sagerne, og Kommissionen har ingen specifik ekspertise på dette område. Det kan eventuelt være hensigtsmæssigt at anvende uafhængig ekstern ekspertise, men hertil er det nødvendigt at stille særlige bevillinger til rådighed.

Støtteberettigede omkostninger

"En vurdering af omkostningerne" (artikel 4, stk. 1, litra b))

Formålet med tilskuddene fra fonden er at dække en del af modtagerstaternes offentlige udgifter. Tilskuddene må kun anvendes til at finansiere omkostningerne i forbindelse med visse nødhjælpstiltag som defineret i artikel 3, stk. 2, og må derfor aldrig være større end de pågældende omkostninger. Udvalgelsen af sådanne tiltag (som specificeret i gennemførelsesaftalen) overlades til modtagerlandet. Da offentlige udgifter i alle tilfælde vil skulle finansiere mere end blot omkostningerne til nødhjælpstiltag, synes forordningens krav om at begrænse tilskuddet til at dække "en del" af de offentlige udgifter at være opfyldt. Under alle omstændigheder pålægger denne bestemmelse ikke en medfinansieringsforpligtelse for enkeltstående tiltag. Af retfærdighedshensyn vil det eventuelt være hensigtsmæssigt at drøfte en begrænsning af tilskuddet til en vis andel af de samlede omkostninger i forbindelse med støtteberettigede foranstaltninger som anslået på det tidspunkt, hvor der fremsættes forslag om at mobilisere fonden. Dette spørgsmål vil blive undersøgt yderligere på den kommende konference om solidaritetsfonden, der skal afholdes i

efteråret 2004. Kommissionen vil udarbejde hensigtsmæssige forslag på baggrund af disse drøftelser.

Den anslåede størrelse af nødhjælpstiltag må ikke overskride, hvad der anses for umiddelbart nødvendigt (udbedring) og vil som hovedregel ikke dække omkostningerne til fuld genopbygning. Det anerkendes imidlertid, at der kan være tilfælde, hvor den eneste gennemførlige løsning er fuld genopbygning. Hvis genopbygning anvendes til at indføre forbedringer, kan de yderligere omkostninger i intet tilfælde kræves af fonden. Hvis udstyr skal erstattes (f.eks. redningstjenestens køretøjer, der er blevet ødelagt under indsatsen), kan der kun gøres krav på nutidsværdien af dette udstyr.

Andelen af nødhjælpstiltag i forhold til de samlede skader har vist sig at variere betydeligt afhængigt af katastrofens art og det berørte områdes karakteristika (jf. bilag 1 og 2). I den ene ende har vi Prestige olieudslippet, hvor stort set ingen private eller offentlige aktiver var beskadiget, og omkostningerne næsten udelukkende vedrørte (støtteberettigede) rensningstiltag. I dette tilfælde repræsenterede støtteberettigede tiltag 95 % af de samlede skader. Modsat i forbindelse med de portugisiske skovbrande, hvor den væsentligste skade blev forvoldt på private skove, og andelen af støtteberettigede tiltag således kun udgjorde 8 % af den samlede skade.

Koordinering med andre finansieringsinstrumenter

“Eventuelle andre finansieringskilder af fællesskabsoprindelse” (artikel 4, stk. 1, litra c))

Information om katastroferelateret finansiering fra andre fællesskabskilder – især af tiltag, der er berettiget til støtte fra fonden - søges af to grunde: for at sikre en koordineret brug af disse instrumenter og således maksimere deres ydedygtighed og undgå dobbelt finansiering. Kommissionen har gentagne gange tilskyndet ansøgerstater til at gøre brug af strukturfondene, Samhørighedsfonden eller førtiltrædelsesinstrumenterne, hvis det katastroferamte område er støtteberettiget under et af disse instrumenter. Inden for disse instrumenters lovfastsatte grænser var og er Kommissionen indstillet på størst mulig fleksibilitet med hensyn til at omdirigere midler for at hjælpe med at udbedre følgerne af en katastrofe og – vigtigere – at lægge større vægt på katastrofeforebyggende strategier. EUGFL, Garantisektionen, kan også bidrage til katastrofehjælp via fravigelse af bestemmelserne vedrørende foranstaltninger under første søjle (f.eks. gennem forskudsbetalinger, brug af udtagne landbrugsarealer til landbrugsformål) og de specifikke genopretningsforanstaltninger inden for rammerne af udvikling af landdistrikterne.

“Eventuelle andre nationale eller internationale finansieringskilder, herunder offentlig og privat forsikringsdækning” (artikel 4, stk. 1, litra d))

Ansøgerlande anmodes om at vurdere, om der er andre offentlige og private kilder, herunder forsikringsdækning, der kan hjælpe med til at udbedre skaden. Det har vist sig yderst vanskeligt at få pålidelige data om forsikringsdækning inden for ti uger fra en katastrofes start, da private erstatningssager normalt er meget længere om at blive indledt og endnu længere om at blive afviklet. Hvad ansøgere imidlertid normalt kan

meddele, er, om nogle af de offentlige skader var forsikret – hvilket normalt ikke er tilfældet.

Sachsens regering har sammen med Røde Kors udviklet et elektronisk redskab - PHOENIX -, hovedsagelig en interaktiv database, som med succes blev anvendt til at indsamle oplysninger om de forskellige kilder, der yder støtte på projektniveau. Oplysningerne stammer fra de forskellige offentlige og private organer, som bidrog til at udbedre skaderne i forbindelse med oversvømmelserne i 2002. Kommissionen har fået adgang til denne database, der nu også kan anvendes af andre modtagerlande.

Starttidspunktet for støtteberettigelsen (artikel 4, stk. 5)

Starttidspunktet for støtteberettigelse er den dato, hvor den første skade forårsaget af katastrofen fandt sted (jf. forordningens artikel 4, stk. 1). Dette betyder, at der til udgifterne til støtteberettigede nødhjælpstiltag som defineret i forordningens artikel 3 og specificeret i artikel 5 i aftalen, der afholdes mellem den pågældende dato og undertegnelsen af tilskudsbeslutningen, kan anmodes om støtte fra fonden.

Gennemførelsesperiode

“Tilskud fra fonden anvendes inden for en frist på et år” at regne fra datoen for Kommissionens udbetaling af tilskuddet (artikel 8, stk. 1)

I henhold til forordningen skal tilskuddet anvendes inden for et år at regne fra datoen for Kommissionens udbetaling af tilskuddet. For at undgå uklarheder med hensyn til de nøjagtige datoer er det hidtil blevet aftalt med modtagerne, at denne frist skal forstås som løbende fra datoen for tilskuddets faktiske modtagelse i modtagerlandet. Dokumentation for den nøjagtige dato skal fremlægges af modtagerstaten senest med den endelige rapport.

At anvende tilskuddet betyder faktisk brug (udbetaling) af pengene til de formål, der er fastsat i gennemførelsesaftalen, samt fremlæggelse af dokumentation for udgifterne.

Kommissionen mener ikke, at forordningen tillader at udvide den etårige gennemførelsesperiode. Denne opfattelse er blevet meddelt på et tidligt tidspunkt til alle hidtidige modtagere.

2. EKSTRAORDINÆR ANVENDELSE AF FONDEN

Ifølge forordningen er der to tilfælde, hvor fonden undtagelsesvis kan anvendes, selv om kriteriet vedrørende skader, der overstiger 3 mia. EUR eller 0,6 % af BNI ikke er opfyldt.

2.1. Naboland-kriteriet

“hvis et berettiget naboland rammes af samme katastrofe” (artikel 2, stk. 2, andet afsnit)

Dette kriterium er kun anvendeligt på lande, der er nabo til et andet land, hvor en større katastrofe har fundet sted og er blevet accepteret af Kommissionen som berettiget til støtte fra fonden. For at være støtteberettiget skal katastrofen i nabolandet (som kan være én begivenhed eller en række begivenheder, jf. kapitel 1), der rammer grænseområdet mellem de to pågældende lande, være den samme. Tilsvarende omstændigheder er ikke tilstrækkeligt. Hvis en katastrofe vurderes at opfylde dette kriterium, er anvendelsen af fonden ikke underlagt yderligere betingelser - og er uafhængig af katastrofens omfang.

Tilskud under dette kriterium beregnes inden for den samlede årlige tildeling til fonden og ikke inden for de 7,5 % af fondens samlede årlige midler, der er øremærket til ekstraordinære regionale katastrofer. Støtten fastlægges ved anvendelse af den samme metode som beskrevet i kapitel 3 nedenfor (dvs. på grundlag af 2,5 % af den samlede direkte skade).

2.2. Regionale katastrofer

Katastrofer, der hverken opfylder kriteriet vedrørende “større katastrofe” eller vedrørende “naboland”, kan undtagelsesvis være berettiget til støtte fra fonden, hvis en række specifikke kriterier, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, tredje afsnit, er opfyldt. Disse kriterier kaldes “kvalitative” kriterier.

Definition af den berørte region

Forordningen definerer ikke begrebet berørt region. Da katastrofer ikke holder sig inden for administrative grænser, forekommer det rimeligt at lade ansøgerstaten - med Kommissionens kontrol - definere området efter et kriterium den selv vælger, og som afspejler skadens art. Dette skal der redegøres nøje for i støtteanmodningen.

Forordningen fastsætter ikke noget mindstekrav til det berørte områdes eller befolkningens størrelse. Kommissionen mener imidlertid, at i betragtning af fondens underliggende begrundelse og for at de særlige kriterier for regionale katastrofer skal give mening, navnlig hvad angår “økonomisk stabilitet”, må det berørte område eller den berørte befolkning være af betydeligt omfang i den nationale kontekst. Mens rent lokale begivenheder derfor ikke er berettigede til støtte fra fonden, har det ledende princip været, at jo mere ødelæggende en katastrofe er, jo mindre et område kan der defineres. Det bør anerkendes, at dette ikke kan kvantificeres på forhånd, men skal besluttet fra sag til sag. Begrebet blev anvendt i forbindelse med Molise-jordskælvet, som ramte en relativt lille del af Italiens befolkning - under en fjerdedel million indbyggere - men som var ekstremt ødelæggende.

Kommissionen mener ligeledes, at i forbindelse med katastrofer, der ikke opfylder “kriteriet vedrørende større katastrofe”, tillader forordningen ikke, at der samles skader fra flere områder, selv om skaderne skulle have en fælles underliggende årsag. Forordningen tillader fonden at intervenere, når størstedelen af befolkningen i et bestemt område berøres af en katastrofe med alvorlige og vedvarende

følgevirksomheder for livsvilkårene. Anvendelsen af termen "en region" i forordningen konnoterer et sammenhængende (eller samhörigt) område og skal ikke forstås som en samling af områder, der ligger spredt inden for et større territorium. Dette synspunkt støttes af, at artikel 2, stk. 2, sidste afsnit, er en undtagelse og derfor bør fortolkes strengt og bogstaveligt. En bred fortolkning, der tillader flere adskilte og usammenhængende områder at blive opfattet som en region, vil også give vanskeligheder med anvendelsen af de andre kriterier i artikel 2, stk. 2, navnlig hvad angår dokumentationen for vedvarende følger for den berørte regions økonomiske stabilitet.

Ekstraordinær anvendelse af fonden

Fonden kan undtagelsesvis anvendes ved regionale katastrofer **på tre betingelser:**

- katastroferne skal fortrinsvis være naturkatastrofer²²
- størstedelen af regionens befolkning skal være berørt, og
- alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet skal godtgøres.

I sådanne tilfælde anses en katastrofe for at være **usædvanlig**, fordi den ved sin art eller skadesomfang eller ved sin indvirkning på den berørte region overskrider hvad der med god grund kunne forventes at ske.

“Katastrofe ... som berører størstedelen af befolkningen”

For at vurdere, om størstedelen af befolkningen i den berørte region er berørt af katastrofen kræves to elementer.

For det første skal regionen være klart identificeret, og den normale fastboende befolkning i regionen skal angives. For det andet skal den del af befolkningen, der er berørt af katastrofen, angives. Kommissionen er af den opfattelse, at størstedelen betyder mindst 50 %. For at være berettiget må der være en form for direkte indvirkning på de pågældende, såsom tab af eller skade på helbredet eller ejendom eller økonomisk skade (f.eks. manglende evne til at udøve et erhverv) eller anden form for alvorlig personlig ulempe, såsom midlertidig husly, manglende mulighed for at sende børnene i skole osv. Det er ikke nok at bo i det berørte område uden at være ramt af en alvorlig personlig ulempe.

Staterne kan basere deres ansøgning på det alvorligst ramte område, selv om det er mindre end det faktisk berørte område, for at opfylde befolkningskriteriet. Dette kan være acceptabelt, men i så fald må den anmeldte skade kun vedrøre den definerede region. I ekstraordinære tilfælde kan det anses for acceptabelt, at tilskuddet anvendes i det større berørte område.

²² Om betydning af “fortrinsvis” se s. 14.

“Alvorlige og vedvarende følger for livsvilkårene og den økonomiske stabilitet”

Hermed menes direkte negativ indvirkning på befolkningen, såsom vedvarende midlertidigt husly, vedvarende mangel på adgang til normale infrastrukturer (vand, energi, større transportinfrastrukturer, telekommunikation osv.), vedvarende sundhedsrisiko osv. Vedvarende skal forstås således, at den forventede varighed af den direkte negative indvirkning ikke er meget mindre end et år.

Ansøgerstaten skal også godtgøre en væsentlig negativ virkning på beskæftigelsen og/eller den økonomiske aktivitet, som forventes at kunne mærkes i mere end ét år (væsentlig stigning i arbejdsløsheden, væsentligt fald i industri- eller landbrugsproduktionen, væsentligt fald i servicesektoren, f.eks. turismen).

Særlig fokus på afsides beliggende og isolerede regioner

Medens Kommissionen mener, at de tre ovenstående kriterier skal opfyldes kumulativt, er opfordringen til at lægge særlig vægt på afsides beliggende og isolerede regioner ikke et særskilt kriterium, for at en katastrofe er støtteberettiget. Kommissionen anser den afsides beliggende eller isolerede karakter af en region for at være til stede, når den enten ligger langt fra landets økonomiske centrum (såsom regioner i den yderste periferi), eller hvis regionen er isoleret inden for den nationale økonomi på grund af dens geografiske placering (visse bjergområder, øer osv.) med underudviklede infrastrukturforbindelser eller på grund af anden særlig sårbarhed. Hvis regionen ikke har karakter af at være afsides beliggende eller isoleret, må ansøgerstaten angive grunde til, at fonden alligevel bør anvendes. Der kunne f.eks. være tale om, at de tre ovenstående kriterier var særligt alvorlige.

3. FASTLÆGGELSE AF STØTTEBELØBET

Ud over de generelle betingelser i artikel 4, stk. 2, indeholder forordningen ingen særlige regler om, hvordan støttebeløbet skal fastsættes. Den indeholder dog en række indikationer, som f.eks. pligten til at tilbageholde en fjerdedel af fondens midler indtil 1. oktober hvert år og navnlig nødvendigheden af at sikre en retfærdig behandling af alle ansøgninger. For at indføre en metode til fastlæggelse af støttebeløbet har Kommissionen anvendt følgende principper:

- **Retfærdighed og gennemskuelighed:** Metoden skulle give mulighed for mange tilskud til en række katastrofer af forskelligt omfang og i lande med forskellig økonomisk styrke i løbet af et år, og samtidig holde sig inden for fondens årlige tildelinger som helhed (1 mia. EUR), højst 7,5 % af den samlede årlige tildeling til usædvanlige regionale katastrofer og kravet om at tilbageholde 25 % af fondens samlede midler indtil 1. oktober hvert år. Støttebeløbet skulle ikke - under normale omstændigheder og efter al sandsynlighed - afhænge af det tidspunkt inden for et regnskabsår, hvor en ansøgning indgives, eller af hvilket støttebeløb, der allerede var givet samme år.
- **Solidaritet og nærhedsprincippet:** Støtteintensiteten fra fonden skulle være højere for større katastrofer end for mindre. Støttesatsen skulle derfor være progressiv. Støttebeløbet skulle afspejle, i hvor høj grad et katastroferamt land

er i stand til at klare situationen med egne midler. Til det samme skadesomfang skulle fattigere lande (udtrykt ved BNI) derfor modtage mere støtte end rigere lande.

Disse principper blev afprøvet mod en række alternative løsninger og simuleringsberegninger og fik Kommissionen til at vedtage følgende system:

Et **progressivt system i to takstklasser**, hvorved et katastroferamt land modtager en lavere støttesats på 2,5 % for den del af skaden, der ligger under tærskelværdien, og en højere støttesats på 6 % for den del af skaden, der ligger over tærskelværdien. De to beløb adderes.

Tærskelværdien er det skadeniveau, der defineres af forordningen til at udløse anvendelse af fonden, dvs. 0,6 % af BNI eller 3 mia. EUR i 2002-priser. Dette element sikrer, at en stats relative kapacitet til selv at håndtere en katastrofe tages i betragtning. Det sikrer også, at til det samme skadesomfang vil relativt fattige lande modtage mere støtte i absolutte tal end rigere lande.

Ved usædvanlige regionale katastrofer er den samme metode blevet anvendt, hvilket følgelig betyder, at lande, der er ramt af den type katastrofer, som pr. definition ligger under tærskelværdien, modtager 2,5 % af den samlede direkte skade i støtte.

Som det første års anvendelse af forordningen har vist, er ansøgninger, som ikke opfylder kriteriet vedrørende "større katastrofe" snarere reglen end undtagelsen (9 ud af 14 ansøgninger). Skønt Kommissionen af flere grunde ikke imødekom visse af disse tilfælde, er antallet af mindre katastrofer stadig uventet højt. En af følgerne har været, at der i 2003 opstod en situation, hvor de disponible budgetmidler til usædvanlige regionale katastrofer viste sig utilstrækkelige, hvis støttesatsen på 2,5 % af den samlede direkte skade skulle anvendes. Satsen skulle således reduceres på pro rata-basis til lige under 2 %.

For at undgå lignende situationer i fremtiden, som giver problemer med at sikre en retfærdig behandling af alle tilfældene, er to løsninger mulige: 1) at ændre forordningen og hæve de maksimale årlige midler, der må bruges på regionale katastrofer eller 2) at ændre Kommissionens beregningsmetode ved at fastsætte den laveste af de to satser, der anvendes på den del af skaden, der ligger under tærskelværdien for større katastrofer, til en sats under 2,5 %.

Den samlede direkte skade blev valgt som grundlag for fastlæggelsen af støttebeløbet, fordi det bedst afspejler den samlede indvirkning på livsvilkårene og økonomien i et land. Omvendt kan omkostningerne til støtteberettigede nødhjælpstiltag og den relative størrelse i forhold til den samlede skade variere meget (jf. ovenstående afsnit om den samlede skade). Byrden på offentlige budgetter som følge af en katastrofe overstiger langt de omkostninger, der er berettiget til støtte fra fonden og omfatter også indirekte følgevirkninger såsom reduceret skatteprovenu, øget betaling til social sikring osv. Klart nok må støtten ikke overstige de støtteberettigede omkostninger.

KONKLUSIONER

Helhedsvurdering af fondens gennemførelse

1. Før der drages konklusioner, er det vigtigt at fremhæve det **formål og koncept**, som førte til fondens oprettelse. Under indtrykket af oversvømmelseskatastroferne i 2002, der var af et hidtil uset omfang, var det opfattelsen, at Unionen skulle råde over et instrument, som ville gøre det muligt at vise praktisk solidaritet med medlemsstaterne og kandidatlandene ved at yde ekstraordinær økonomisk støtte, hvis de blev ramt af katastrofer af så usædvanligt omfang (i forordningen omtales de som "større katastrofer"), at deres egen kapacitet til at håndtere dem havde nået grænsen. Det er under disse omstændigheder – som afspejler nærhedsprincippet – at medlemsstaterne var rede til at forhøje de finansielle midler over det normale EU-budget.
2. Bortset fra de tre **større katastrofer**, der var den direkte anledning til oprettelse af fonden – oversvømmelsen i Østrig, Tyskland og Tjekkiet – har der hidtil kun været én større katastrofe, nemlig skovbrandene i Portugal, hvor fonden blev anvendt²³. Disse tilfælde kunne afsluttes hurtigt, og således vise Unionens kapacitet til at leve op til de forventninger, der var knyttet til det nye instrument. Kommissionen var faktisk i stand til at vurdere sagsakterne og foreslå anvendelse af fonden til budgetmyndigheden inden for lidt over en måned efter at have modtaget ansøgningerne.

Det må heller ikke glemmes, at selv om fonden blev oprettet til at yde katastrofehjælp, er den hovedsagelig opbygget som et refusionsinstrument. Målet er og skal også være at stille penge til rådighed hurtigt. Med visse administrative forbedringer og især hvis det bliver muligt at forbedre strømliningen af budgetproceduren mellem Parlamentet og Rådet, kunne den faktiske udbetaling af støtten ske endnu hurtigere.

Det er nødvendigt at overveje, hvorvidt det er muligt at yde omgående finansiering (f.eks. *fonds de trésorerie*) i visse tilfælde, således at medlemsstaterne kan betale for yderligere foranstaltninger til at afhjælpe nødsituationer, som deres umiddelbare finansielle kapacitet ikke kan dække. En sådan finansiering vil skulle tilbagebetales. Ydelsen af bistand vil finde sted uafhængigt af en senere beslutning om, hvorvidt der kan opnås støtte fra solidaritetsfonden²⁴.

Alt i alt og under hensyn til bevæggrundene bag oprettelsen af fonden må vurderingen af dens arbejde være altovervejende positiv – fonden opfylder sit formål.

²³ Den græske ansøgning var også baseret på en "større katastrofe", men blev afvist af Kommissionen, da den ikke ansås for at opfylde kriterierne. (Jf. også ovenstående fodnote).

²⁴ Se meddelelse fra Kommissionen "Styrkelse af EU's civilbeskyttelseskapacitet".

3. For de tilfælde, som ikke faldt inden for fondens hovedanvendelsesområde, må vurderingen være mere nuanceret.

For det første viste ansøgninger om anvendelse af fonden til katastrofer *under* tærsklen for “større katastrofer”, som efter planen skulle være den absolutte undtagelse, sig at udgøre størstedelen af tilfældene.

Indtil nu har kun én ansøgning vedrørt kriteriet vedrørende “nabolandet”. På baggrund af fondens normale formål og dette kriteriums ekstraordinære karakter skulle fonden kun anvendes i sådanne tilfælde, hvis det klart er godtgjort, at det er en og samme katastrofe, som ramte to landes grænseområde.

Der var visse vanskeligheder med at vurdere det relativt store antal ansøgninger under “regional katastrofe”-kriteriet. De første ansøgninger indeholdt ikke tilstrækkelige oplysninger til at kontrollere de langt flere og specifikke krav i forbindelse med dette kriterium. Som et resultat heraf måtte der søges yderligere oplysninger, som igen førte til forlængelse af sagsbehandlingen. I nogle tilfælde førte behovet for oversættelse til yderligere forsinkelser. I andre tilfælde viste forordningen sig at mangle præcision og at kræve fortolkning, f.eks. med hensyn til definitionen af den berørte region og den berørte befolkning. Trods visse svagheder – for nogle af hvilke Kommissionen foreslår administrative løsninger (se punkt 5) – kan det konkluderes, at også for de usædvanlige tilfælde har fonden som helhed arbejdet forholdsvis tilfredsstillende.

4. Lidt over et års erfaring er naturligvis for kort en periode til, at der kan foretages en endelig bedømmelse. Det er især for tidligt til at foreslå væsentlige ændringer af forordningen. Som erfaringen allerede har vist, er ingen katastrofe som en anden, og hvert enkelt tilfælde sætter forordningen på en ny prøve. Det forekommer derfor mere korrekt at indsamle flere erfaringer og overveje mulige justeringer af forordningen senest i 2006, som det også er anført i dens artikel 14.

Operationelle retningslinjer for fremtidig handling

Hvis det forekommer for tidligt at ændre den grundlæggende retsakt, mener Kommissionen på kort sigt, at et antal praktiske foranstaltninger i forbindelse med anvendelsen af forordningen skal træffes nu, og at de vil føre til forbedringer, navnlig til strømlining og fremskyndelse af sagsbehandlingen:

1. Som tidligere anført har den tid, der skal anvendes til at få de yderligere oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere de forskellige krav i forordningen – især for ansøgninger baseret på kriteriet vedrørende “regional katastrofe” - ført til en forlænget undersøgelsesperiode. På grundlag af den indhøstede erfaring med anvendelsen af fonden i løbet af det sidste år vil Kommissionen i fremtiden tilstræbe at færdiggøre vurderingen på grundlag af den disponible information senest fire måneder efter at have modtaget ansøgningen. Et standardiseret ansøgningsskema, som vil foreligge på alle sprog (jf. model i bilag), skulle hjælpe med at strømline undersøgelsesprocessen. I det omfang de disponible budgetmidler og ressourcer giver mulighed herfor, vil Kommissionen søge at fremskaffe prioriterede ressourcer til oversættelsesfaciliteter.

2. Ved vurderingen af ansøgninger har Kommissionen gentagne gang følt behovet for ekstern faglig ekspertise, især til afprøvning af sandsynligheden af vurderinger af den samlede skade og omkostningerne til berettigede nødhjælpstiltag. Kommissionen kan eventuelt foreslå et budget, der kan stille en sådan faglig bistand til rådighed fra 2005 og frem.
3. Behovet for at få oversat nogle af ansøgningsdossiererne kan give anledning til forsinkelse på grund af manglende ressourcer. Som et middel til at afkorte reaktionstiden på katastrofen foreslår Kommissionen derfor, at ansøgningsdossierer så vidt muligt standardiseres efter det standardiserede "ansøgningsskema" (se punkt a) ovenfor og jf. model i bilag), og hvis det er muligt, indgives på et af de mere anvendte arbejdssprog som engelsk, fransk eller tysk - idet hverken anvendelse af det standardiserede "ansøgningsskema" eller anvendelsen af noget specifikt sprog blandt de officielle EU-sprog jo er obligatorisk for nuværende ansøgninger.
4. For "regionale katastrofer" er den maksimale årlige tildeling begrænset til 75 mio. EUR. I overensstemmelse med forordningens artikel 4, stk. 2, skal mindst en fjerdedel af dette beløb være disponibelt den 1. oktober hvert år, hvilket begrænser det maksimale mulige beløb, der kan ydes før den dato, til 56,25 mio. EUR. Den nuværende metode til beregning af støttebeløbet risikerer at overstige disse grænser, især hvis flere regionale katastrofer finder sted før den 1. oktober i et givet år. Som anført ovenfor vil Kommissionen ikke på dette stadium forslå en ændring af forordningen. Hvis lignende situationer skulle opstå, kan Kommissionen ændre beregningsmetoden ved at fastsætte den laveste af de to satser, der anvendes på den del af skaden, der ligger under tærskelværdien for større katastrofer, til et passende lavere niveau (f.eks. 2 %) for alle fremtidige tilfælde.
5. Af retfærdighedshensyn vil det eventuelt være hensigtsmæssigt at drøfte en begrænsning af tilskuddet til en vis andel af de samlede omkostninger i forbindelse med støtteberettigede foranstaltninger som anslået på det tidspunkt, hvor der fremsættes forslag om at mobilisere fonden. Dette spørgsmål vil blive undersøgt yderligere på den kommende konference om solidaritetsfonden, der skal afholdes i efteråret 2004. Kommissionen vil udarbejde hensigtsmæssige forslag på baggrund af disse drøftelser.

BILAG

Bilag 1: Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i 2002

	Østrig	Tjekkiet	Gard/ Frankrig	Tyskland
Katastrofens art	oversvømmelse	oversvømmelse	oversvømmelse	oversvømmelse
Dato for de første skader	6/8/2002	5/8/2002	8/9/2002	10/8/2002
Samlet direkte skade	2 900 mio. EUR	2 300 mio. EUR	835 mio. EUR	9 100 mio. EUR
Større eller regional katastrofe?	Større katastrofe	Større katastrofe	Regional katastrofe	Større katastrofe
Omkostninger til støtteberettigede nødhjælpstiltag	1 200 mio. EUR	1 186 mio. EUR	225 mio. EUR	1 699 mio. EUR
Støtteberettigede omkostninger / samlet skade	41 %	52 %	27 %	19 %
Støtte / støtteberettigede omkostninger	11,2 %	10,9 %	9,3 %	26,1 %
Støttesats (% af den samlede skade)	4,6 %	5,5 %	2,5 %	4,8 %
Status	Besluttet og udbetalt Gennemført, venter på endelig rapport	Besluttet og udbetalt Gennemført, venter på endelig rapport	Besluttet og udbetalt Gennemført, venter på endelig rapport	Besluttet og udbetalt Gennemført, venter på endelig rapport
Bevilget støtte	134 mio. EUR	129 mio. EUR	21 mio. EUR	444 mio. EUR

* Registrering af den første ansøgning i Kommissionen

Bilag 2: Ansøgninger til Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i 2003

	Prestige/ Spanien	Molise/ Italien	Etna/ Italien	Norditalien	Grækenland	Portugal	Frankrig	Spanien	Malta	Friuli Venezia- Giulia/ Italien
Katastrofens art	Olieudslip	Jordskælv	Vulkanudbrud og jordrystelser	Oversvøm- melse	Ugunstigt vintervejr	Skovbrande	Skovbrande	Skovbrande	over- svømmelse	oversvømmelse
Dato for den første skade	19/11/02	31/10/02	26/10/02	24/11/02	1/12/2002	20/7/03	2/7/03	1/8/03	15/9/03	29/8/03
Ansøgningsdato*	13/1/03	13/1/03	13/1/03	31/1/03	28/2/03	13/8/03	10/9/03	1/10/03	10/11/03	6/11/03
Samlet direkte skade	436 mio. EUR (justeret)	1 558 mio. EUR	849 mio. EUR (justeret)	1 900 mio. EUR	Ikke færdig- behandlet	1 228 mio. EUR	531 mio. EUR	53,2 mio. EUR (justeret)	30 mio. EUR	525 mio. EUR
Større eller regional katastrofe?	Regional katastrofe	Regional katastrofe	Regional katastrofe	Regional katastrofe	Regional katastrofe	Større katastrofe	Regional katastrofe	Naboland	Større katastrofe	Regional katastrofe
Omkostninger til støtteberettigede nødhjælpstiltag	416 mio. EUR	248 mio. EUR	204 mio. EUR		Ikke færdig- behandlet	104 mio. EUR		29,2 mio. EUR	11 mio. EUR	136 mio. EUR
Støtteberettigede omkostninger / samlet skade	95 %	16 %	24 %	-		8 %	-	55 %	37 %	
Støtte / støtte- berettigede omkostninger	2,1 %	12,4 %	8,2 %			46,7 %		4,6 %	8,7 %	
Støttesats (% af samlede skader)	1,97 %	1,97 %	1,97 %			3,95 %		2,5 %	3,2 %	
Status	Besluttet	Besluttet	Besluttet	Afslået	Afslag foreslået**	Besluttet og udbetalt	Afslag foreslået**	Delvis accept foreslået **	Accept foreslået**	Afslag foreslået**
Bevilget støtte	8 626 mio. EUR	30 826 mio. EUR	16 798 mio. EUR	-	-	48 539 mio. EUR	-	1 331 mio. EUR	0 961 mio. EUR	-

* Registrering af den første ansøgning i Kommissionen

** kommissionsbeslutning d. 9/03/2004

DA

Bilag 3:

Opsummerende ansøgningsskema om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EUSF)

Oplysningerne, som skal forelægges i dette skema, skal betragtes som en **opsummering af Deres ansøgning**. Det kan ikke erstatte en egentlig ansøgning. Alle bilag, rapporter, fotografier og statistikker osv., som der henvises til i dette opsummerende ansøgningsskema, skal være nummereret og/eller indekseret og ledsage Deres ansøgning. Alle dokumenter kan sendes til Kommissionen på et af de officielle EU-sprog. Men for at fremskynde ansøgningsprocessen, ville det hjælpe, hvis det opsummerende ansøgningsskema (også) indgives på engelsk, fransk eller tysk.

Dette opsummerende ansøgningsskema skal gøre det lettere for Kommissionen at foretage en **foreløbig vurdering** for at fastslå, om en ansøgning om at mobilisere EU-solidaritetsfonden kan komme i betragtning. Det skal på ingen måde være en bindende fortolkning af betingelserne i forordning nr. 2012/2002. Hvis en ansøgning skønnes antagelig, vil en grundig og egentlig undersøgelse af ansøgningen finde sted i overensstemmelse med betingelserne i forordningen. For at søge vejledning og forklaring bedes De konsultere EU-solidaritetsfondsforordningen og den manual, som er stillet til rådighed af Solidarity Fund Team, GD for Regionalpolitik. Hvert spørgsmål har et referencenummer, så De kan søge forklaringer og vejledende noter i manualen, som kan hjælpe Dem med at besvare nedenstående spørgsmål.

Ansøgningen og medfølgende dokumenter, herunder det opsummerende ansøgningsskema, skal sendes til:

EUROPA-KOMMISSIONEN
GD FOR REGIONALPOLITIK
B-1049 Bruxelles
Belgien

Ansøgningen kan også sendes elektronisk til:

eu-solidarity-fund@cec.eu.int

Reference nummer	Ønskede oplysninger	Udfyldes af det ansøgende land
1	Det berørte land	
2	Katastrofens art og karakteristika	
3	Dato for den første skade forårsaget af katastrofen	
4	Organ, som indgiver anmodningen	
	Administrativ kontakt: Navn Funktion Adresse Tlf. nr. Fax E-mail	

5	Bekræft venligst, at ingen skade, der har relation til denne ansøgning, er sket før den dato, der er angivet i ovenstående punkt 3	
6	Er katastrofen en naturkatastrofe?	
7	Hvis det ikke er en naturkatastrofe, beskriv den da venligst	
8	Begrundelse for indgreb fra EUSF	
9	Oprids de alvorlige følgevirkninger, som katastrofen har haft på levevilkår, miljøet eller økonomien	
10	Vurdering af den samlede direkte skade	
	Hvor stor en del vedrører det offentlige?	
11	Hvor stor en procentdel af bruttonationalindkomsten repræsenterer skaderne?	
12	Er skaderne på over 3 mia. EUR eller 0,6% af BNI?	
Spørgsmål 13-18 (den grå sektion) skal kun besvares, hvis katastrofen ikke betegnes som "større katastrofe", dvs. når den samlede direkte skade er mindre end 3 mia. EUR (i 2002-priser) eller 0,6 % af Deres lands BNI (det mindste af de to tal er det gældende)		
13	Er et naboland blevet ramt af samme katastrofe?	
14	Berørte region(er)/område	
15	Befolkning, der bor i de berørte regioner/område	

16	I hvilket omfang er størstedelen af befolkningen berørt?	
	Beskriv, hvordan befolkningen er berørt	
17	Oprids de alvorlige og vedvarende følger for levevilkårene	
	...og for den økonomiske stabilitet i den berørte region	
18	Er det berørte område afsides beliggende eller isoleret? Beskriv venligst	
19	Anslåede omkostninger til støtteberettigede nødhjælpstiltag (ifølge artikel 3 i EUSF-forordningen)	
	SAMLET beløb	
	Opdeling efter kategori:	
	A) Omgående udbedring af infrastruktur og faciliteter inden for: (1) energi (2) vand og spildevand (3) telekommunikation (4) transport (5) sundhed (6) uddannelse	
	B) (1) midlertidig indkvartering (2) nødhjælp	
	C) (1) forebyggende infrastrukturer, (2) umiddelbar beskyttelse af kulturarv	

	D) omgående rensning af katastroferamte områder /naturområder	
20	Andel af støtteberettigede omkostninger i forhold til det samlede direkte skadesbeløb	
21	Hvilke andre EF-støttekilder har De benyttet/vil De bruge til at dække den samlede skade?	
22	Andre støttekilder:	
	~ nationale	
	~ internationale	
	~ forsikring	
23	I hvilken grad kan de støtteberettigede omkostninger forsikres?	
24	Er der skabt tredje-partsansvar (f.eks. "forureneren skal betale"-princippet)?	
25	Har De kendskab til andre lande, som er ramt af samme katastrofe? Hvis De har, angiv da hvilke.	
26	Har De søgt eller planlægger De at søge bistand fra andre EF-instrumenter til den samme katastrofe?	
27	Agter De at søge om et EIB-lån til udgifter, der er relateret til katastrofen? Beløb?	

Bilag 4:**Opsummerende retningslinjer for EUSF ansøgninger - manual**

Disse retningslinjer og overskrifter er udarbejdet som en hjælp til at ansøge om støtte. De giver ikke en udtømmende redegørelse for forpligtelserne i henhold til EUSF-forordningen fra 2002, de tager ikke detaljeret hensyn til retlige spørgsmål og skal ikke forstås som en tolkning af forordningen. De givne oplysninger foregriber derfor ikke den holdning, Kommissionen vil indtage på grundlag af de fremsendte oplysninger. Referencenumrene svarer til dem i ansøgningsskemaet.

<i>Re- ference num- mer</i>		<i>Arten af de ønskede oplysninger</i>	<i>Rets- grund- lag hvor det er relevant</i>	<i>Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen</i>
1	Det berørte land	Medlemsstat eller kandidatland	Artikel 2, stk. 1	
2	Katastrofens art og karakteristika	Kort beskrivelse		
3	Dato for den første skade forårsaget af katastrofen	Dato	Artikel 4, stk. 1	Dette er starttidspunktet for støtteberettigelsen; ansøgninger skal være modtaget inden ti uger fra denne dato for at overholde fristen
	Dato for ansøgningen	Den dato, hvor Kommissionen <i>modtager</i> ansøgningen		Officiel registrering i Kommissionen
4	Organ, som indgiver anmodningen	Navn og funktion på person/ administration - adresseret til hvem og af hvem?	Artikel 5, stk. 3	Skal være en national regering
		Administrativ kontakt: Telefon, fax, e-mail osv.		Dette skal være den/de person/personer, som Kommissionen direkte kan korrespondere med om uddybende spørgsmål i relation til ansøgningen. For at hjælpe med en hurtigere oversættelse af ansøgningen, vil en elektronisk kopi af papir-udgaven være meget velkommen – hvis det er muligt
5	Bekræft venligst at ingen skade, der har relation til denne ansøgning, er sket før den dato, der er angivet i ovenstående punkt 3	ja/nej	Artikel 4, stk. 1	Varigheden af de begivenheder, som forårsagede skaderne, skal også angives

<i>Re- ference num- mer</i>		<i>Arten af de ønskede oplysninger</i>	<i>Rets- grund- lag hvor det er relevant</i>	<i>Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen</i>
6	Er katastrofen en naturkatastrofe?	ja /nej	Artikel 2, stk. 1	
7	Hvis det ikke er en naturkatastrofe, beskriv den da venligst	beskrivelse	Betragtning 5	Andre katastrofer end naturkatastrofer kan være berettigede til støtte, men det kræver en speciel begrundelse. Selv om ikke-naturkatastrofer ikke udelukkes, forbeholder EUSF-forordningen støtte til "fortrinsvis" naturkatastrofer. Dette kriterium blev indført i forordningen for at undgå konflikter med "forureneren skal betale"-princippet og for ikke at undergrave det retslige ansvar for de forårsagede skader. Hvis en stat ansøger om EUSF-støtte, selv om der er tale om en ikke-naturkatastrofe, skal der gives grunde til, at indgreb fra EUSF alligevel vil være berettiget (f.eks. hvis den ansvarlige part er konkurs). At den ansvarlige part ikke var tilstrækkelig forsikringsdækket, er ikke grund nok.
8	Begrundelse for indgreb fra EUSF	grunde til at EUSF skal anvendes		Forventede følgevirkninger og hændelsens varighed osv., som det ramte land ikke kan håndtere alene
9	Oprids de alvorlige følgevirkninger, som katastrofen har haft på levevilkår, miljøet eller økonomien	kort beskrivelse	Artikel 4, stk. 1	
10	Samlede direkte skader	Anslået beløb (i mio. EUR)	Artikel 4, stk. 1, litra a) og artikel 2	Økonomiske tab (indkomsttab osv.) og hypotetiske skader kan ikke medtages. Øjeblikkelig sikring af nødvendige forebyggende foranstaltninger og essentielle reparationer er acceptable, fordi de sigter mod at gøre betingelserne så normale som muligt. Strukturforbedringer, som overskrider "status quo ante"-grænser, kan ikke accepteres som skader.
		og af dette beløb, hvor meget vedrører det "offentlige" (beløb og % af det samlede beløb)	Betragtning 4	Offentlig skade relateret til alle statsejede aktiver og infrastrukturer og omkostninger til nødhjælpstiltag/redningstjenester
11	Hvor stor en procentdel af bruttonationalindkomsten (BNI 2001) repræsenterer skaderne?	beløb og % af det samlede beløb		I 2003 anvender Kommissionen harmoniserede 2001-tal (nyeste stabile tal), se bilag 1

Re- ference num- mer		Arten af de ønskede oplysninger	Rets- grund- lag hvor det er relevant	Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen
12	Er skaderne over tærsklen på 3 mia. EUR (i 2002- priser) eller 0,6% af BNI?	Ja/nej og samlet beløb af de anslåede skader i euro	Artikel 2, stk1	For at afspejle 2002-priserne, bruger Kommissionen en deflator på tallet 3 mia. Den seneste deflator, der blev brugt i EU- budgettet, baseret på den makro-økonomiske udvikling i EU, er på 1,8 %. Derfor svarer 3 mia. i 2002-priser til 3,054 mia. i 2003-priser (3 x 1,018). Hvis der svares "ja", er det ikke nødvendigt at svare på spørgsmål 13-18 (de grå felter). Hvis der svares "nej", gælder forordning nr. 2102/2002 kun, hvis den regionale katastrofe er af ekstraordinær karakter og opfylder kriterierne i artikel 2, stk. 2, sidste afsnit. For at regionale katastrofer kan være berettigede til EUSF-støtte, skal de opfylde følgende kriterier, som "Kommissionen gennemgår meget nøje". Der skal være helt specielle omstændigheder ved en ekstraordinær katastrofe til stede, fortrinsvis en naturkatastrofe. En hvilken som helst almindelig katastrofe vil normalt forventes at give anledning til ekstraordinære omstændigheder. At forordningen specifikt indeholder dette krav, forpligter ansøger- staten til at dokumentere, at katastrofens karakter er noget ud over det sædvanlige og har specielt alvorlige følgevirkninger. At forordningen kun tillader et maksimum på 7,5 % (dvs. 75 mio. EUR) af det årlige beløb på 1 mia. EUR, indikerer tydeligt, at størstedelen af regionale katastrofer ikke betragtes som berettiget til EUSF-støtte.
13	Hvis skaderne er under tærsklen, er naboland-kriteriet da opfyldt?	ja / nej	Artikel 2, stk. 2	Et land kan undtagelsesvis være berettiget til EUSF-støtte, hvis det er blevet ramt af den samme katastrofe som et naboland, der er fundet støtteberettiget.
14	Berørt region	administrative regioner eller definition af det ramte område	Artikel 2, stk. 1	Da katastrofer ikke respekterer administrative grænser, kan den ansøgende stat, med forbehold af Kommissionens kontrol, selv definere regionen efter valgfrie kriterier og med afspejling af skadernes art. Dette skal tydeligt forklares i anmodningen, og befolkningen i den pågældende region skal kvantificeres. Det berørte område eller den berørte befolkning skal være af betydelig størrelse.
15	Befolkning, der bor i de berørte regioner/områder	antal	Artikel 2, stk. 2f	Fastboende befolkning, turister osv. ikke medregnet

<i>Re- ference num- mer</i>		<i>Arten af de ønskede oplysninger</i>	<i>Rets- grund- lag hvor det er relevant</i>	<i>Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen</i>
16	I hvilket omfang er størstedelen af befolkningen ramt?	antal eller % af samlet befolkning beskriv, hvordan befolkningen er berørt	Artikel 2, stk. 2	Det er ikke nok for et individ at bo i regionen. For at være støtteberettiget skal den enkelte være direkte ramt af katastrofen, f.eks. i form af sundhedsskader, tab af ejendom, økonomisk skade (dvs. manglende evne til at udføre sit hverv) eller andre former for alvorlige personlige ulemper, som f.eks. midlertidig indkvartering, manglende mulighed for at sende børnene i skole osv. Størstedelen af befolkningen skal forstås som mere end 50 %. Stater kan basere deres ansøgning på et område, som er mere alvorligt ramt, men mindre i størrelse end hele området, der er ramt af katastrofen, for at opfylde kriteriet vedrørende befolkningen. Dette kan være acceptabelt, men i sådanne tilfælde må den anmeldte skade kun relatere til den definerede region.
17	Oprids de alvorlige og vedvarende følger for levevilkårene og den økonomiske stabilitet.	godtgør de direkte negative virkninger på befolkningen, som f.eks. vedvarende midlertidig indkvartering, vedvarende fravær af normal infrastruktur (vand, energi, større transportinfrastrukturer, telekommunikation osv.). Godtgør de væsentlige negative virkninger på beskæftigelsen og/eller den økonomiske aktivitet. (væsentlige stigninger i arbejdsløsheden, væsentlige fald i industri- eller landbrugsproduktionen, væsentlige fald i servicesektoren, f.eks. turisme osv.).	Artikel 2, stk. 1 og 2	Det skal bemærkes, at jo mindre den ramte region er eller er defineret, jo sværere er det at vise, at regionens økonomiske stabilitet lider under alvorlige og vedvarende følger. Vedvarende betyder ikke meget mindre end et år.
18	Er det berørte område i en afsidesliggende eller isoleret region?	beskriv den berørte regions karakter af afsides beliggende eller isoleret, såsom øsamfund eller regioner beliggende i den yderste periferi	Artikel 2, stk. 2	Der vil blive lagt særlig vægt på afsidesliggende eller isolerede regioner, som øer og yderligt liggende regioner. Selv om dette kriterium ikke udelukker andre regioner, betyder det, at det er medtaget i forordningen, at ansøgerstater skal fremlægge særlig dokumentation for regionens karakter af afsides beliggende eller isoleret region.

<i>Re- ference num- mer</i>		<i>Arten af de ønskede oplysninger</i>	<i>Rets- grund- lag hvor det er relevant</i>	<i>Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen</i>
19	Anslåede omkostninger til støtteberettigede nødhjælpstiltag (ifølge artikel 3 i EUSF-forordningen)	Angiv beløb for hver af følgende kategorier i forordningen : A. Omgående udbedring af infrastruktur og faciliteter inden for energi , vand og spildevand, telekommunikation, transport, sundhed og undervisning. B. Midlertidig indkvartering og nødhjælp for at opfylde befolkningens umiddelbare behov. C. Omgående sikring af forebyggende infrastruktur og foranstaltninger til umiddelbar beskyttelse af kulturarven. D. Omgående rensning af katastroferamte områder, herunder naturområder.	Artikel 3, stk. 1 og 2	
20	Andel af støtteberettigede omkostninger i forhold til det samlede direkte skadesbeløb	%		
21	Hvilke andre EF-finansieringskilder har De modtaget støtte fra til dags dato, til at dække den samlede skade?	beskrivelse / anslået beløb (f.eks. brug af strukturfondene osv.)	Artikel 6	
22	Angiv de andre finansieringskilder - nationale - internationale - forsikring	beskrivelse/ anslået beløb/ % af samlet skade	Artikel 6, stk. 2 og artikel 4, stk. 1	alle andre finansieringskilder - herunder offentlig og privat forsikring, der kan bidrage til finansiering af reparationsomkostningerne – skal specificeres
23	I hvilken grad kan de støtteberettigede omkostninger forsikres?	Anslået beløb/ andel af støtteberettigede omkostninger	Artikel 3, stk. 3	Specificer, i hvilken grad De mener, at de støtteberettigede tiltag skulle have været eller faktisk var forsikringsdækkede.

<i>Re- ference num- mer</i>		<i>Arten af de ønskede oplysninger</i>	<i>Rets- grund- lag hvor det er relevant</i>	<i>Vejledende noter + Kommissionens metode til behandling af ansøgningerne i overensstemmelse med EUSF- forordningen</i>
24	Er der skabt tredjepartsansvar (f.eks. "forureneren skal betale"-princippet)?	Angiv, om De forventer at modtage nogle økonomiske kompensationer – fra hvem, beløb		Gælder i særdeleshed i tilfælde med ikke-naturkatastrofer
25	Har De kendskab til andre lande, som er ramt af samme katastrofe? Hvis De har, angiv da hvilke		Betragtning 6	
26	Har De søgt eller planlægger De at søge bistand fra andre EU-instrumenter til den samme katastrofe?	Angiv instrumentets navn (f.eks. EUGFL) og det mulige beløb		
27	Agter De at søge om et EIB-lån til udgifter i relation til katastrofen? Beløb?	Beskriv kort formålet med det påtænkte EIB-lån og beløbet		

Bilag til de opsummerende retningslinjer for EUSF-ansøgninger - manual

Bruttonationalindkomst 2001

(mio. EUR)

Land	BNI 2001	0,6 % af BNI	Normal indgrebstærskel 2003
BALGARIJA	15 202,88	91,22	91,22
BELGIQUE-BELGIË	258 869,00	1 553,21	1 553,21
CESKA REPUBLIKA	61 396,57	368,38	368,38
DANMARK	175 220,24	1 051,32	1 051,32
DEUTSCHLAND	2 055 790,00	12 334,74	3 054,00*
EESTI	5 857,16	35,14	35,14
ELLADA	131 749,00	790,49	790,49
ESPAÑA	642 802,00	3 856,81	3 054,00*
FRANCE	1 469 211,00	8 815,27	3 054,00*
IRELAND	97 712,34	586,27	586,27
ITALIA	1 209 964,26	7 259,79	3 054,00*
KYPROS	10 230,37	61,38	61,38
LATVIJA	8 653,06	51,92	51,92
LIETUVA	13 186,96	79,12	79,12
LUXEMBOURG (GRAND-DUCHÉ)	19 154,76	114,93	114,93
MAGYARORSZÁG	53 260,67	319,56	319,56
MALTA	4 043,74	24,26	24,26
NEDERLAND	424 185,00	2 545,11	2 545,11
ÖSTERREICH	207 785,81	1 246,71	1 246,71
POLSKA	202 503,31	1 215,02	1 215,02
PORTUGAL	119 687,40	718,12	718,12
ROMÂNIA	44 382,65	266,30	266,30
SLOVENIJA	21 766,59	130,60	130,60
SLOVENSKÁ REPUBLIKA	23 489,16	140,93	140,93
SUOMI/FINLAND	134 842,00	809,05	809,05
SVERIGE	242 811,68	1 456,87	1 456,87
UNITED KINGDOM	1 608 443,19	9 650,66	3 054,00*

* (~ 3 mia. EUR i 2002-priser)